

<p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: justify;"></p> <p style="text-align: justify;">Stran 49, Partijski sekretar, poglavje Partijski sekretar v zunanjem ljubljanskem okroju</p> <p style="text-align: justify;">V okroju ni bilo bilo odbora OF, kjer Partija ne bi imela glavne besede, pa tudi druga?e je vse odbore OF tako in tako vodila Partija. Partija jih je organizirala in jih vodila pod krinko OF. Vse moje partijsko delo je bilo v imenu OF, usmerjal pa sem ?lane Partije, ki so delali v odborih OF in jih tudi vodili. Koalicija v odborih je bila le na papirju.</p> <p style="text-align: justify;">Razlik med Partijo in OF ni bilo. Mi v Partiji smo delovali kot OF. Predsedniki odborov OF so bili povsod tudi ?lani Partije. Ve?ina ?lanov OF je bila prav tako ?lanov Partije. </p> <p style="text-align: justify;"></p> <p>Stran 57, Partijski cilji</p> <p></p> <p style="text-align: justify;">Linija, ki jo je izvajala partija, je bila zelo ostra. Edino vpra?anje pri vsem je bilo, ali si za nas ali si proti nam. Srednje poti ni bilo. To se je pokazalo tudi po osvoboditvi. Razen Partije ni ostala nobena politi?na skupina. To je bil pravi bolj?evizem.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 58, 59, Osvobodilna fronta</p> <p style="text-align: justify;">Enakopravnih odnosov med skupinami OF e od samega za?etka ni bilo. Partija je bila vseskozi nad drugimi skupinami, v katerih so si prav tako prizadevali za socialno preobrazbo slovenske drube, pri tem pa so si lahko samo ?eleli, da bi jih Partija upotevala. Pod starim partijskim vodstvom bi bilo to e mogo?e. Ko so vodstvo slovenske Partije sredi tridesetih let prevzeli mlaj?i, partijsko bolj izolani in revolucionarno bolj zagreti, celo fanati?ni komunisti in se je komunisti?na ideologija zanesla tudi na univerzo, pa je slovenska Partija postala brezkompromisno revolucionarna. Kardelj, Kidri? in Kraigherji so po Titovem zgledu uvedli dosledno politiko agresivnega revolucionarnega boja, ki drugim nikakor ni bila pripravljena priznati enakopravnega statusa. </p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">Levo: Boris Kidri?, desno: Edvard Kardelj</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">Boris Kraigher</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">Sergej Kraigher</p> <p style="text-align: justify;">OF je bila vsaj na za?etku zares ?iroka antifa?isti?na fronta, vendar je Partija v njej e od za?etka izpostavljala svoje revolucionarne cilje, ki so postopoma postajali prepoznavnej?i. OF ni bila samo politi?na organizacija. Njene terenske organizacije so bile predvsem v pomo? partizanstvu pri zbiranju oro?ja, hrane, obleke in denarja, pri propagandi, pri raz?irjanju partijske literature in nenazadnje tudi pri zbiranju pripadnikov in simpatizerjev OF ter pri agitaciji za odhod v partizane. Partija brez pomo?i terenskih organizacij OF ne bi mogla uspeli. </p> <p style="text-align: justify;">OF se je v Partijo prelevila s tem, da so ?lani Partije, ki so bili v Partijo sprejeti v strogi tajnosti, prevzemali funkcije v OF. To je bila partijska igra, v kateri so pred javnostjo nastopali kot ?lani OF, v resnici pa so bili ?lani Partije. In kdor je bil ?lan Partije, je moral izvajati, ?eprav v tajnosti, partijsko linijo. Partija je bila med vojno ilegalna in zato se ves ta ?as ve?inoma ni vedelo, kdo je njen ?lan. Vse je bilo tajno in nih?e niti po vojni ni smel govoriti, da je ?lan Partije.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">BROZ in Kardelj</p> <p style="text-align: justify;">Stran 67, Uboj Franca Straha</p> <p style="text-align: justify;">Obra?unavanje z nasprotniki se je za?elo s partijsko diktaturo, ki

je povzročila zaostritev, no?ne aretacije, likvidacije. Kot posledica tega so se pojavile va?ke stra?e. V ta namen je CK preko svojega aparata postavil ljudska sodi?a. Vendar na njih ni odlo?alo ljudstvo, ampak skupina komunistov, ki je bila za to zadol?ena. Na smrt ni obsojalo ljudstvo, temve? samo partijska skupina ljudi, ki so ji rekli ?ljudsko sodi?e?. Pri tem ni bilo v prvi vrsti vpra?anje likvidacij kot takih, ampak vpra?anje prevzema oblasti. Ni bilo vpra?anje, ali bo OF ali ne bo OF. Tu je bil spor in Partija je morala za?eti s terorjem. Belo gardo so ustvarili tisti, ki so pono?i odva?ali ljudi in jih likvidirali. Kaj pa je lahko tako ljudsko sodi?e obsodilo? Kje je bila v CK ljudska oblast? Tu je bila samo diktatura. In vse to so izvajali preko svojega partijskega aparata. </p><p style="text-align: justify;">Stran 69, Nastanek bele garde v zunanjem ljubljanskem okro?ju</p><p style="text-align: justify;">Ko v za?etku okupacije bele garde ni bilo, so ljudje ve?inoma podpirali OF. Ne sicer vsi, ker so jo nekateri sprejemali z rezervo, pa vendar prete?ni del. V Vidmarjevi tovarni smo imeli to sre?o, da smo se dobro organizirali. Za?etek diferenciacije med prebivalstvom so povzročile prve likvidacije in odkrit partijski bolj?evizem. Ko so vosovci likvidirali vplivne politi?ne osebnosti, ki so bile proti takoj?njemu boju proti okupatorju in proti komunizmu, so bili partijski cilji razkriti. Partiji ni bil primarno za osvoboditev, ampak ji je ?lo za komunizem, v katerem ni bilo prostora za druge politi?ne stranke. </p><p style="text-align: center;"></p><p style="text-align: center;">Popit in BROZ</p><p style="text-align: justify;">Stran 78, 79, poglavje Vodstvo partizanskega gibanja v Dolomitih</p><p style="text-align: justify;">?Hodil sem v hi?o, kjer se je zadr?eval CK. Bila je dolga kme?ka hi?a, v kateri so bile pisarne in kuhinja, kjer sem v?asih dobil hrano. Zraven so bile tudi ?evljarska in kroja?ka delavnica ter intendanca. CK je imel svojega intendanta Povha, ki je velja za? najsposobnej?ega intendanta v partizanih. Kar so mu naro?ili, vse je dobil. ?e je bilo treba jajc, pi?ancev, klobas ali kaj drugega, je ?e nekje staknil. ?e ni ?lo druga?e, je izsilil od kmetov. Povh je skrbel, da so v CK dobro jedli. Poleg kuhinje je skrbel tudi za delavnice, da so lahko vsi ?lani CK in IO OF imeli ?kornje in uniforme. Za ?lane CK in IO OF je bilo v vsakem pogledu dobro poskrbljeno. Za varnost so imeli v hi?ah in doma?ijah, kjer so ?iveli, bunkerje. ?ez dan so imeli dobro postre?bo in dobro hrano, pono?i pa so se umaknili na varno v bunkerje. ?e bi do ?esa pri?lo, jim ne bi bilo treba niti be?ati, temve? bi se lahko hitro poskrili v bunkerje. Vsi funkcionarji so jih imeli. Po kletah in pod hi?ami doma?ij so bile skrite cele sobe. Vhodi so bili dobro zamaskirani. Ponekod je bila v bunkerjih vlaga, druga?e pa so bili dobro opremljeni. V njih so imeli celo elektriko, na voljo pa je bilo vedno dovolj hrane.</p><p style="text-align: justify;">Kak?no herojstvo in kak?no vodstvo sta bila to? Pravzaprav je bila to posebna kasta, ki je izkoristila rajo, ki se je bojevala, pa ?e sama ni vedela za kaj. Proti fa?izmu? Kako? Zakaj pa so potem zapirali kmete in jemali njihovo premo?enje? V Dolomitih se je uveljavila ?e prava bolj?evi?ka republika.</p><p style="text-align: justify;">Stran 83, poglavje Kr?anski socialisti in Dolomitska izjava</p><p style="text-align: justify;">?Vrh Partije je dr?al vso oblast trdno v svojih rokah. Vodstvo je postalo bolj stalinisti?no kot sam Stalin. Stalinizem je bil tako v Sloveniji ?e med vojno. OF je sicer ?e naprej obstajala, vendar brez vsakega vpliva. Vse je vodila Partija.
Kr?anski socialisti in ob njih tudi sokoli so se pridru?ili komunistom, ki so jih izrabili ?e pred koncem vojne. Niso jih prisilili, da se izlo?ijo iz OF, temve? da se odpovedo svojemu bistvu. Po Dolomitski izjavi v OF ni bilo ve? zaveznikov. V Partiji so jim odkrito povedali, da niso stranka in zato tudi ni? ne pomenijo, da pa lahko sodelujejo z njimi. OF je dokon?no postala drugo ime za Partijo. Dejansko OF ni bilo ve?, ostala je samo ?e parola. Partija je iz OF pre?la v odkrito diktaturo.</p><p style="text-align: center;"></p><p style="text-align: justify;"></p>

center;"/>Stalin</p> <p style="text-align: justify;"/>♦Partija se je odlo?no postavila kot avantgarda, ki ne dovoli nobene druge stranke. In ker je bila avantgarda, se je tega tudi dr♦ala. To je bila popolna partijska diktatura, ki se je pozneje zlagoma prenesla v diktaturo Ozne.

(Pripis OPS, zaato je Partija pobijala TIGR-ovce, ki so se borili in organizirali NOB zoper italijasnki fa♦izem ♦e veliko prej)</p> <p style="text-align: center;"/></p> <p style="text-align: center;"/>Kardelj, Ribicic, BROZ</p> <p style="text-align: justify;"/>Stran 89, 90, poglavje

♦rtvovanje bataljona v Dolomitih</p> <p style="text-align: justify;"/>♦Ko je pri♦la ofenziva, je bilo voja♦ko in politi?no vodstvo prvo v bunkerjih. To je bilo vedno najpomembnej♦e, usoda voja♦kih enot pa je bila drugotnega pomena. Ko so Nemci s Sv. Katarine in To♦kega ?ela med ofenzivo spomladi 1943 zaprli mejo in so Italijani in belogardisti z ju♦ne strani zasedli dolomitsko obmo?je in obkolili partizane, ki so varovali najvi♦je partijsko in politi?no vodstvo, je CK za svojo varnost ♦rtvoval cel bataljon. Veliko partizanov je padlo samo zato, da se je partijsko vodstvo pravo?asno umaknilo in se poskrilo po bunkerjih.</p> <p style="text-align: justify;"/>Bataljon Dolomitskega odreda bi se napadalcem sicer lahko ♦e umaknil, toda zaradi partijskega vodstva v neposredni bli♦ini je ostal na svojem mestu. CK je ves bataljon namerno prepustil napadalcem, da so lahko vodilne strukture ostale nedotaknjene. Pred tem je tudi ves poveljni♦ki sestav zapustil partizansko enoto. Med partizani, ki so varovali partijsko vodstvo in so bili prepu♦eni bridki usodi, je bilo veliko ujetih, ranjenih in pobitih. ?lani CK, IO OF in G♦ niso ♦eleli ni?esar prepustiti naklju?ju. Ve? desetih partizanov so ♦rtvovali z izgovorom, da je obstajala nevarnost, da bi sovra♦nik na♦el bunkerje.</p> <p style="text-align: justify;"/>Partijsko vodstvo se je ohranjalo na ta na?in med vsako ofenzivo. Tako kot v Dolomitih je bilo ♦e leta 1942 med italijansko ofenzivo v Rogu in tako je bilo tudi med nem♦ko ofenzivo jeseni 1943 prav tam. Vodstvo je najprej zavarovalo svoje glave, partizani pa so bili prepu♦eni predvsem lastni iznajdljivosti. Nih?e iz CK in G♦ ni vodil partizanskih enot. Niti v Dolomitih niti na Rogu ♦e vedeli niso, kje so.</p> <p style="text-align: justify;"/>Odprto ostaja vpra♦anje, zakaj so v Dolomitih v bli♦ini bunkerjev pustili tako veliko skupino partizanov. Ravnanje, ki je zahtevalo toliko mrtvih, je bilo zlasti za poveljnike v bataljonu nesprejemljivo. Ali je bilo to zavarovanje potrebno, da so ?lani CK v bunkerjih mirno jedli in pili ter ?akali, da bo konec ofenzive? Spra♦ujem se, zakaj nih?e do danes ni pisal kriti?no o teh stvareh. Zakaj so ♦rtvovali toliko partizanov?...</p> <p style="text-align: justify;"/>Stran 96, poglavje V drugi coni pri Popitu na Notranjskem</p> <p style="text-align: justify;"/>♦Kdor je zbe♦al, je veljal za dezertarja in skriva?a. Ob prvi prilo♦nosti so ga likvidirali. Vseeno je bilo, kdo in kaj je. Vsak se je moral odlo?iti po na?elu, ali si z nami ali si proti nam. Kdor ni bil z nami, je bil proti nam in s tem obsojen na smrt. Do prvih pobojev med Slovenci je prihajalo prav zato, ker Partija ni nikomur pustila, da bi svoje mi♦ljenje in svojo nacionalno pripadnost izra♦al zunaj Partije in zunaj njene diktature v OF.</p> <p style="text-align: justify;"/>Stran 98, 99, poglavje Vojvodstvo</p> <p style="text-align: justify;"/>♦V partizanih je najprej vladal kolektivni duh in medsebojna pomo?. Kdor je ukradel ko♦ek kruha, konzervo ali jajce, so ga ustrelili. Ko so ♦tabi uvedli svoje kuhinje, je bilo s solidarnostjo konec. Najprej so dobili svojega kuharja in svojega intendanta v brigadnih in nato v bataljonskih ♦tabih. Ko sem ♦el v ?eto, so ♦e imeli nekaj, naprej pa je bilo vse la?no. Tako se je delalo in taka je bila partizan♦?ina. In ?e je nekdo ♦spodaj♦ nekaj naredil, je bil to velik prekr♦ek, medtem ko se ♦zgoraj♦ za to niso menili. V ♦tabih jih je je skrbelo za druge re?i. Kmalu so dobili kroja?e, da so komandantom ♦ivali obleke♦.</p> <p style="text-align: center;"/></p>

img src="images/stories/albert 25 tito lovi ribe.jpg" border="0" width="329" height="351"/>

[Pedofil Broz \(kliknite na](#)

[prispevki-razlicnih-avtorjev/titova-ulica">TUKAJ](#)

justify;">Za tabi brigad so tako stanje izkori?ali tudi tabi bataljonov. V tabih je bilo vedno dovolj hrane. Glavni intendant je vzel ve? partizanov in el z njimi v vas, kjer so od ljudi zlepa ali zgrda izterjali hrano. Vojska je morala ivet. Pobrali so toliko krompirja, toliko tega in toliko onega. Najprej in najve? so pobrali tistim, za katere so menili, da so sovra?niki OF.

Odgnali so jim tudi ivino in jih pustili brez sredstev za preivljanje. Tudi terenci so kaj prinesli, a navadni partizani so ve?inoma ostali la?ni. Ko so bataljoni dobili svoje kuhinje, so vse, kar so po vaseh pobrali ljudem, najprej dobili v tabu.

Stran 119, 121, poglavje Ma?kova pot k Titu v Drvar

Ivan Ma?ek - Matija

Med Ma?kovo odsotnostjo sem hodil po njegovem naro?ilu vsak teden s kurirjem v Rog v CK in tam poro?al o stanju na oznovski bazi na Stra?njem vrhu. Njihova baza v Rogu ni bila dale?. Ko sem el prvi?, sem bil naiven, ker sem mislil, da je demokracija, in zato sem pogorel. Na partijskem sestanku v CK, kjer so bili Kidri?eva, entjur?eva, Lesko?ek, Marinko, itd., sem navedel prito?be in stali?a ?lanov partijske organizacije Ozne s partijskega sestanka, ki sem ga vodil na Stra?njem vrhu.

Proti Ma?ku je med oznovci nastalo precej?nje negodovanje, kajti njegov na?in vodenja je bil diktatorski. ?lani Ozne so bili nezadovoljni predvsem zato, ker v Ozni ni bilo partijske demokracije. Prito?evali so se, ker na Ma?kove odlo?itve ni smel nih?e ve? ni? re?i, kaj ?ele odgovarjati. Vsak predlog iz baze je Ma?ek takoj zavrnil.

Po Ma?kovi vrnitvi iz Drvarja je pri?lo do prave organizacije Ozne v Sloveniji. Ma?ek je pri?el s Titovim naro?ilom, da jo je treba raz?iriti in z njo prevzeti nadzor nad armado in nad politi?nim terenom. Po Ma?kovi vrnitvi je bila zato v Ozni ena prvih nalog izpopolnitev oznovskega aparata. Treba je bilo pridobiti povsem nove kadre. Tito je Ma?ku v Drvarju maja 1944 dejal, da se bli?a konec vojne in da bo imela Ozna zelo pomembno nalogo pri prevzemu oblasti. Ma?ek se je s Titom o teh stvareh pogovarjal neposredno in je Titove ukaze in ozra?je iz Titovega ?taba osebno prenesel k nam. Tito mu je prav tako posredoval mnenje in nasvet sovjetske misije, da je treba ob koncu vojne ?im ve? politi?nih nasprotnikov pobiti, da z njimi niti to?ilstva niti sodi?a ne bodo imela nobenega opravka ve?. Tito je s pomo?jo sovjetske misije odlo?il, da za politi?ne nasprotnike ni milosti, da zanje ne bodo uporabljali sodi?, da ne bo sodb, ampak da bodo samo likvidirali. In tako se je potem dejansko dogajalo.

Stran 123, poglavje Oznovska baza na Stra?njem vrhu (Nad ?nomljem)

Na oznovsko bazo na Stra?nji vrh, ki je bila v strogi konspiraciji, ni pri?el nih?e, samo tisti, ki smo delali na njej. Prehoda ni bilo. Vsenaokrog so bile stra?e. Tujca ni bilo, ni mogel priti. Ma?ek je bil nedostopen. Izjemoma so na bazo prihajali nekateri ?lani CK, med njimi zlasti Kidri?, njegova

ena Marjeta, Lesko?ek, za Partijo najbolj zanesljivi iz IO OF ter sovjetska misija, ki je bila v Beli krajini. Pri?li so samo tisti, ki jih je povabil Ma?ek. In to so bili lahko samo stoodstotni komunisti.

Stran 132, poglavje Ivan Ma?ek ? Matija

Ker je Ma?ek imel pooblastilo CK, da organizira Ozno in jo samostojno vodi, je lahko delal samovoljno. Brez njega kot na?elnika Ozne za Slovenijo se ni zgodilo ni?. V CK so se ga bali. Zaradi svoje agresivnosti in odnosa do CK je avtoriteto priznaval samo Kardelju, Rankovi?u in Titu. Drugih ni upo?teval. Za sebi enake je sprejel tiste, ki jim je bilo izklju?no samo za revolucijo in komunizem.

V Ma?ku je pri?la do

izraza nizka eti?na vrednost ?loveka, ki je dobil v roke oblast. </p> <p style="text-align: justify;">Stran 139, 141 in 142, poglavje Vstopanje v Ozno in oznovski kader</p> <p style="text-align: justify;"><Pri tem delu sem spoznal, kakni kadri so prihajali v Ozno. Podlaga za sprejem v Ozno je bila, da je bil kandidat pripravljen sovra?nika Partije likvidirati, in to ne na fronti z oro?jem, ampak druga?e, v svoji okolici ali kjerkoli. Ozni so bili potrebni preprosti in predani ljudje, samo da so izvajali ukaze in partijsko linijo in da so bili pri tem pripravljeni ubijati. Ma?ek mi je dejal, da mora biti oznovec ?lovek, ki je pripravljen sovra?nika, pa naj je to sorodnik ali kdorkoli, tudi likvidirati. Po njegovem je bil oznovec ?lovek brez du?e, ki je pripravljen izvr?iti to, kar Ozna od njega zahteva. Zaradi tega je Ozna v svoje vrste nova?ila morilce ? ljudi, ki so bili pripravljeni ubijati?.</p> <p style="text-align: justify;">V Ozno so pri?li preizku?eni likvidatorji. To so bili ljudje, ki so imeli krvave roke. In tudi temelj, na katerem je Ma?ek gradil Ozno, je bil krvav. Oznovci, od Ma?ka naprej, so imeli krvave roke. Nagnjeni so bili k pobijanju. More in ?ilih sta u?ivala, ko sta pobijala celo partizane. Krvniki so bili sr? Ozne, Ozna pa morilska banda, prepojena z duhom bolj?evizma in stalinske brezsr?nosti.</p> <p style="text-align: justify;"><V kratkem ?asu je bilo organiziranih ve? tiso? oznovcev. Delovali so povsod, po brigadah in na terenu. Do konca vojne je aparat postal tako velik, da med vojno niti Italijani niti Nemci niso imeli tak?nega.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 145, poglavje Preskrba Ozne v Beli krajini</p> <p style="text-align: justify;"><In ?eprav je prebivalstvo v Beli krajini trpelo veliko pomanjkanje, smo bili v Ozni z vsem dobro preskrbljeni. Lakote nismo ob?utili. Zjutraj smo zajtrk za?eli z ?ganjem. Med raznovrstnimi ?ivili smo imeli na razpolago klobase, jajca in kruh, ki so ga kmalu pekli tudi v ?nomlju. Opoldne smo imeli dobro kosilo, zve?er pa dobro ve?erjo. Imeli smo vina in vsega je bilo dovolj. Intendant nam je vozil ogromne koli?ine hrane. Ni mi bilo jasno od kod. Poleg tega, da smo ljudem hrano jemali za ni?vredno posojilo, smo jo tudi kupovali. Ma?ek je imel denar. Pla?evali smo z dolarji, ?e je bilo treba. Ne vem, kje jih je Ma?ek dobil, kajti o tem ni nih?e govoril niti spra?eval, toda nekajkrat mi jih je dal, da sem za bazo kupoval pra?i?e.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 147, Knoj</p> <p style="text-align: justify;"><Ko se je organizirala enota Knoja (opomba: izvr?ilni organ Ozne za aretacije in likvidacije politi?nih nasprotnikov Korpus narodna obrane Jugoslavije), so njene kadre zbrali iz partijske organizacije. V vsaki enoti divizije je bil partijski komite divizije, v brigadi partijski komite brigade in v bataljonu prav tako. V partijskih komitejih partizanskih enot je potekalo mo?no politi?no delo in Partija je vsakega ?lana preverila v bojih. Samo preverjene kadre je nato poslala v knojevske enote. Knoj je bila elitna vojska Ozne in Partije. V enotah Knoja so bili najzanesljiveji partijski in skojevski kadri in najbolj?i kadri iz bojnih enot. Partijsko vodstvo in Ozna sta divizijo Knoja pripravila za njene najpomembnej?e naloge pri prevzemanju oblasti ob koncu vojne. Partizanska vojska za posebne naloge ni bila najbolj zanesljiva, v Knoju pa so bili izbranci, od stra?arja do komandanta. Komandanti so bili najbolj preizku?eni komunisti in likvidatorji. ?e ni bil skojevec ali ?lan Partije, ni mogel biti ?lan Knoja. V ?tabih knojevskih enot so bili vsi prekaljeni komunisti?.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 148, Kartoteka politi?nih nasprotnikov</p> <p style="text-align: justify;">Ko se je najvi?je jugoslovansko partijsko vodstvo za?elo zavedati, da se nepreklicno bli?a konec vojne, je Ozni med pomembnej?imi nalogami, s katerimi se je pripravilo na prevzem oblasti, poverilo pripravo posebne kartoteke nasprotnikov komunisti?ne partije, ki so bili predvideni za aretacije in likvidacije?.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">Huda jama pri La?kem</p> <p style="text-align: justify;">Stran 149</p> <p style="text-align: justify;"><Pred koncem vojne je bilo v kartoteki ve? kot 17 tiso? registriranih nasprotnikov

komunizma. ..

Slovenska Ozna je zvesto izvajala to, kar je bilo sporazumno sprejeto v dogovoru s sovjetsko obve?evalno slu?bo leta 1944. Ko je rde?a armada na vzhodni fronti napredovala na vsej ?rti, so se obve?evalne slu?be ?e pripravljale na obdobje po koncu vojne in na prevzem oblasti. Zaradi tega je Ozna pohitela s svojim delom. Na Stra?njem vrhu se je to pokazalo s tem, da so oznovci, ki so bili v oddelku za pripravo kartoteke, delali tudi pono?i.

Huda jama

Seznami politi?nih nasprotnikov, predvidenih za likvidacije, so bili narejeni za vso Slovenijo. Tako kot je centralna Ozna na Stra?njem vrhu zbrala podatke za obmo?je predvojne Slovenije, sta pred koncem vojne tudi v Ozni v Trstu in Gorici za svoja obmo?ja s svojim aparatom zbrali kartoteko nezanesljivih in nevarnih oseb, ki so jih predvideli za likvidacije. Ker se je kartoteka stalno dopolnjevala, do konca vojne so namre? nenehno prihajali novi sezname, je ?tevilo predvidenih za likvidacije do konca vojne gotovo krepko preseгло ?tevilo 20 tiso?. Z izpopolnjeno kartoteko je Ozna pripravljena ?akala na konec vojne. Za povojno obdobje si je precej olaj?ala delo. Sezname za aretacije so ji bili pri roki. Na podlagi kartoteke je takoj po prihodu v Trst, Gorico, Ljubljano in druga mesta in kraje izvedla ob?irne aretacije, ki so trajale ve? dni pono?i in podnevi, dokler seznamov iz kartoteke niso iz?rpali. Scenarij za konec vojne je Ozna pripravila ?e veliko prej v Beli krajini.

Stran 153, Komandant Stane

?Pogreb je v celoti potekal pod mojim nadzorom in vse je bilo opravljeno tako, kot je ukazal Ma?ek. Najprej je bilo slovo v ?rnomlju, potem pa smo ga odpeljali na pokopali?e, kjer so bili izkopani trije grobovi. Z dvema spremljevalcema smo vse tri ?rtve pripeljali na pokopali?e. Trije grobovi, drug poleg drugega, so bili pripravljeni. Ko so bile pogrebne slovesnosti kon?ane, je Ozna izpraznila pokopali?e. Ljudje so od?li in stra?a je pokopali?e zaprla. Zasuli smo trupli komandantovih spremljevalcev, prav tako tretji grob, ki pa je ostal prazen.

Komandant Stane

Komandanta namre? nismo polo?ili v jamo, temve? smo ga nalo?ili na manj?i italijanski tovorni avtomobil. Oblo?ili smo ga z deskami in krsto pokrili z odejami, da se ne bi videla. S tremi spremljevalci in ?oferjem smo ga odpeljali proti Semi?u v Rog. Pred naseljem smo zavili proti Rogu, kjer smo iskali prostor za pokop. Vozili smo po ozki gozdni cesti, ki so jo kmetje pred vojno uporabljali za spravilo drv, med vojno pa jim tega nismo ve? dovolili.

Ob cesti globoko v Rogu smo poiskali z grmovjem poraslo dolino. Ker je bilo vsenaokrog veliko skalovja, smo truplo odnesli do njenega roba, kjer je bilo malo ve? zemlje. Tam smo izkopali meter globok grob in ga polo?ili vanj. Pet nas je bilo tam in vsi smo jokali. Mislil sem: ?O, ?lovek, nikdar ve? te ne bo od tod. ? Nemogo?e je, da bi ga pozneje kdo na?el. Ni mogo?e. Niti jaz, ki sem ga pokopal, ga ne bi ve? na?el. Leta 1952 pa naj bi ga bili vseeno na?li. A to zagotovo ne dr?i. Po osmih letih v Rogu?gozd se vendar tako hitro spremeni. Kako naj bi ga na?li po tolik?nem ?asu? Nih?e ga ni mogel najti. Komandant Stane nikdar ve? ni mogel priti od tam.

Stran 159, Anglo-ameri?ka misija v Beli krajini

S primorskimi padalci, ki

jih je bilo ve? sto, se je Ozna posebej ukvarjala. Ker je bilo njeno delo tajno, se njen odnos do njih ni kazal neposredno. Najprej jih je izolirala, jih obkro?ila s svojimi agenti in o njih zbrala vse podatke. Oznovci so jih nato zaprli in iz njih izvlekli razne podatke in priznanja, da so se jih lahko znebili in jih likvidirali.. Ozna je vse zaprla, zasli?evala in likvidirala.

Stran 163, Izbranci akademije Dzer?inski

Ko so v najvi?jih sovjetskih voja?kih in politi?nih krogih leta 1944 slutili konec vojne, je pri?la iz Titovega ?taba v Belo krajino pobuda, da se doma?i oznovski kadri po?ljejo v Sovjetsko zvezo na ?olanje. Vpra?anje ?olanja doma?ih kadrov so na?eli ?e? ob Ma?kovem obisku pri Titu v Drvarju. Kakor so v pri?akovanju konca vojne, sovjetske zmage in likvidacij politi?nih nasprotnikov ustanovili Knoj in Ozno, so na?rtovali tudi ?primerno? ?olanje doma?ih kadrov za najpomembnej?e in najodgovornej?e naloge pri prevzemanju oblasti.

Dokumentarni film, ki ga si ga je vredno ogledati, ko ?e v za?etku govori o Leninoivi doktrini pri izvajanju bolj?evisti?ne revolucije, ko poravi, da je ta lahko u?inkovita samo, ?e revolucionarji umorijo vsaj 10% klju?nih ljudi v dr?avi. Intelektualcev, izobra?encev, toranarajev, obrtnikov, duhovnikov in drugih, ki razmi?ljajo s svojo glavo.
(Za ogled filma kliknite na sliko golooto?ana)

</p>

Stran 166, 167, Oznovski zapor v Beli krajini

Ko je bila ofenziva in smo se morali iz Bele krajine umakniti, so zapor v ?rnomlju izpraznili. Kam naj bi peljali ujetnike, ko je pred ofenzivo iz Bele krajine vse, kar je bilo partizanskega, zbe?alo? Zapor so morali izprazniti. Po Ma?kovem ukazu sem takrat odgovarjal za na?o bazo s Stra?njega vrha, toda tega, kar se je zgodilo z zaporniki, nisem vedel, ker v zapor nisem odhajal. Nisem vedel, kam so jih odpeljali, zvedel sem samo to, da so izginili. Ali je mogo?e zapornike med ofenzivo umakniti na varno? Druge mo?nosti, kakor da so jih likvidirali, ni bilo. Med na?im umikom iz Bele krajine se je za zaporniki v ?rnomlju izgubila vsaka sled.

Partija je ?e od vsega za?etka na razli?ne na?ine posku?ala opravi?iti poboje, ki jih je zagre?ila. Eden od na?inov, s katerimi so uprizarjali prave farse, ? so bila t.i. ljudska sodi?a in v partizanih partizanska voja?ka sodi?a. Z ljudskimi sodi?i, ki jih je postavila in vodila Partija, je partijski vrh obra?unaval s svojimi politi?nimi nasprotniki. Na podlagi odlo?b partijskih sodi? je tudi Ozna pobila veliko ljudi.

Ni bilo pravnikov, ?rtev pa najve?krat niso niti zasli?evali, ampak samo likvidirali. Kdor je bil spoznan za sovra?nika, je imel samo eno mo?nost ? likvidacijo.
Z zakonom, ki je bil samo na papirju, je Partija poboje legalizirala. Za likvidacijami je med vojno stal Poli?, ki je ljudska sodi?a postavil za legaliziranje likvidacij. Vse likvidacije so izvr?evali tajno.
Prej in pozneje so pobijali v imenu ljudstva.

Mitja Ribi?i?

Stran 186, V Ozni ob koncu vojne, poglavje V Trstu

Poleg vseh na?elnikov oddelkov Ozne, ki so z Ma?kom pri?li iz Bele krajine, je bilo tukaj tudi vodstvo Ozne za Trst in izbranci iz akademije Dzer?inski (Mitja Ribi?i? in drugi).

Stran 191, Prihod v Ljubljano

Ko je Ozna pri?la v Ljubljano, je bilo v Slaviji veliko stanovalcev, tudi ?e iz ?asa gestapa. V Slaviji so prespali ljudje, ki niso imeli stanovanja, razni na?elniki, bilo je veliko praznih sob in tudi dobro opremljenih stanovanj. Nismo jih takoj izselili, vendar se je

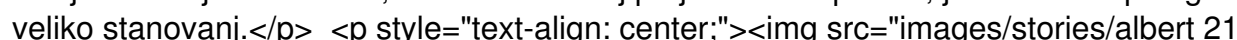
izseljevanje kmalu za?elo; Ma?ek je Slavijo kmalu izpraznil. Sovjetska misija je skupaj z Ozno zasedla celo Slavijo. Sovjetska misija je Ma?ku ◆e naprej svetovala. Ob Ma?ku je tedaj s Sovjeti najtesneje sodeloval Mitja Ribič, ki se je vrnil z nekajmese?nega ◆◆tudija◆ na akademiji Dzer◆inski v Moskvi. Sovjeti v Slaviji so bili tudi predstavniki sovjetske armade in so se med drugim ukvarjali z vra?anjem protikomunisti?nih pribe◆nikov z obmo?ja Sovjetske zveze, ki so se pod okriljem Nemcev bojevali proti Sovjetom in so jih zavezni◆ke britanske sile zajele na Koro◆kem v Avstriji. Izro?itev teh ljudi sovjetski armadi v prvih povojnih dneh je potekala prav prek sovjetske misije v Ljubljani. V Slaviji so bili svetovalci Ozne vse do resolucije informbiroja. Za vstop v stavbo je bilo potrebno dovoljenje. ?e so pri◆li na obisk doma?i, sem se moral z njimi sre?ati zunaj Slavije. V njej so se odlo?ale usode stotiso?ev ljudi.</p>

>Slavija</p> <p style="text-align: justify;">Slavija je za nekaj tednov postala moj novi dom. Tukaj sem dobil nove zadovol◆itve, tukaj sem spal in stanoval. Odgovoren sem bil samo Ma?ku. Zaradi vsakodnevnih obveznosti se v stavbi ?ez dan nisem prav veliko zadr◆eval. Prihajal sem predvsem zve?er, da sem prespal, zelo redko tudi popoldne. V stavbi je bilo na stanovanju tudi veliko drugih oznovcev. Ma?ek je bil v zgornjem nadstropju, kjer je imel stanovanje in dve kuharici. Ker ni bilo druge kuhinje, smo tudi drugi prihajali k njemu na kosilo in sedeli smo skupaj z njim za veliko in dolgo mizo.</p> <p style="text-align: justify;">Hrana je bila zelo okusna; v hotelu ni bilo take. Vso oskrbo smo imeli pri Ma?ku, kajti prvo pla?o smo dobili ◆ele septembra. Vedno je bilo dovolj konjaka. Pili in jedli smo, kolikor smo hoteli.
Imeli smo svoje trgovine, v katerih smo raznovrstno blago in hrano dobili zastonj. Veliko stvari je bilo od Unre, drugo pa je Ozna zaplenila v trgovinah na Zalo◆ki cesti, okrog ◆empetrske cerkve, na Lipi?evi ulici itd. Vse zaplenjeno blago je prevzel Apih in pri njem smo se preskrbovali vsi oznovci. Veliko stvari smo nosili tudi svojim sorodnikom. V prtlja◆nik avta sem nalo◆il, kolikor sem le mogel: meso, ri◆, mast, itd. in odpeljal svojim.</p>

>Stran 192, 193, Ma?kov pomo?nik za ekonomske zadeve</p> <p style="text-align: justify;">◆Ma?ek je zahteval popolno predanost. Njegove ukaze je bilo treba izpolniti natan?no in brez ugovora. S preskrbo Ozne sem po prihodu v Ljubljano za?el tako, da sem za?el krasti. ◆lo je po?asi. Z ekipo oznovcev, ki so mi jo zaupali, smo kradli po trgovinah. Imel sem tri avtomobile, spremljevalce in svojega ◆oferja. Ker sem se po Ljubljani potikal ◆e med vajeni◆ko dobo, sem vedel, kam in h komu je treba iti◆.</p>

>◆V moji pristojnosti so bila tudi vsa stanovanja. Ozna jih je najprej zaplenila tistim, ki so zbe◆ali ali so bili v tabori◆ih in zaporih. Klju?i vseh teh stanovanj so bili pri meni v Slaviji. Za ljudi, ki so bili v Ozni ali pa na visokih partijskih polo◆ajih, je bilo treba preskrbeti stanovanja. Hodili so si jih ogledovat, po klju?e so prihajali k meni, vendar so jih pogosto tudi vra?ali, ker so ◆eleli najbolj◆a stanovanja. Ker je veliko ljudi zbe◆alo, veliko stanovanj pa je Ozna zaplenila, je bilo na razpolago zelo veliko stanovanj.</p>

>Spomenik Borisu Kidri?u, ki stoji ◆e danes</p> <p style="text-align: justify;">
Stran 196, Ma?kovi sodelavci maja 1945</p> <p style="text-align: justify;">◆Oznovci so bili privilegiranci. Ko so za?eli izpla?evati prve pla?e, so bile najve?je v Ozni. Vse smo dobili zastonj. Imeli smo protekcijo, selili smo se iz stanovanja v stanovanje, iz vile v vilo, nabavljali pohi◆tvo, ne da bi ga pla?ali. Prebivalstvo je to po?etje zelo motilo. Ko sem po prihodu v Ljubljano vodil plenilske pohode, nisem mogel iz Slavije pri glavnih vratih, temve? sem ◆el zadaj na dvori◆e in nato v avto. Hodil sem okrog trgovcev, ki so kmalu vedeli

za nekega podpolkovnika. Vedeli so, da jemlje kamione blaga in med sestavljanjem ra?unov
izginja. Zverinsko in primitivno je bilo vse to. To je bil Ma?kov na?in. <p style="text-align: justify;">Stran 197, Ozna prevzame vso oblast</p> <p style="text-align: justify;">Iz OF je izla diktatura Partije, ta pa je prela v diktaturo Ozne. Potem je Ozna vse pozicije drala v svojih rokah.
Brez Ozne se ni dalo ni?esar ve? narediti.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 199, Aretacije in zapori</p> <p style="text-align: justify;">Glavni zapor v Ljubljani je bil zares oznovski, popolnoma izoliran. Ozna ga je imela trdno v svojih rokah. To je bil najstro?ji zapor z bunkerji. Poleg tega je Ozna v vsakem ve?jem mestu imela e druge zapore.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 205, 208, Mno?ni povojni poboji</p> <p style="text-align: justify;">Po stopnicah in po hodnikih v Slaviji se je javno govorilo, da je bilo do konca junija 1945 likvidiranih e okrog 40 tiso? ljudi. </p> <p style="text-align: justify;">Z vse sezname je bil odgovoren Ribi?i? in s tem tudi za usodo tiso?ev ljudi. Ribi?i? je to?no vedel, koliko je vojnih ujetnikov po tabori?ih. Dobil sje sezname iz ?tajerske, iz ?entvida, iz vseh tabori? torej. Ribi?i? in Ma?ek sta skupaj odlo?ila, seznam so poslali Knoju in Knoj je bil zadovoljen za Transporte (npr. iz ?entvida do Dravelj, od tam pa naprej v Ko?evje). Na podlagi Ribi?i?evega predloga, koga je treba likvidirati, je Ma?ek to potrdil. Gladko je priznal in odredil likvidacijo. Ribi?i? je izvajal prakti?no vse. Bil je tudi najbolj obve?en, kako je v zaporih in tabori?ih, kako so polni. Tabori?a likvidacij niso nikoli izvajala samostojno, ampak samo prek centralne Ozne za Slovenijo. Likvidacije so bile organizirane in ljudi niso pokopavali na pokopali?a, temve? so jih metali v jame. </p> <p style="text-align: justify;">Likvidacije so se vedno izvr?evale v najve?ji tajnosti. ?eprav sem bil v Ozni, nisem vedel, kdo jih izvaja in kje, ker nisem bil v operativnih linijah. O tem se je med oznovci bolj u?ljalo kot govorilo. Zelo redki si upajo o tem sploh kaj govoriti. Za voja?ke enote jugoslovanske armade, ki so pri?le z juga, se ve, da so sodelovale pri likvidacijah. Ne vem pa, kak?en je bil njihov dele? v celoti. Milka Planinc je bila na primer politi?na komisarka Dalmatinske brigade, za katero je znano, da je sodelovala v obse?nih pobojih.</p> <p style="text-align: justify;">Stran 209, Mno?ni povojni poboji</p> <p style="text-align: justify;">O najtesnej?em sodelovanju slovenske Ozne z eksekutorji politi?nih nasprotnikov takoj po vojni ni bilo nobenega dvoma. Ozna je vse vodila. Kako pa naj bi sicer v Slovenijo pri?li ljudje iz Hercegovine ali Dalmacije, ki bi se v trenutku zna?li in vedeli za vsa brezna, v katera so mno?i?no metali pobite ljudi? Kako naj bi Srbi vedeli za te jame? Brez Ozne, ki je vedela vse podrobnosti tako o brezni? kot tudi o ljudeh, ki so jih streljali, armada z juga ne bi mogla tako ravnati. </p> <p style="text-align: justify;">Stran 210, Grobi?e v Brezarjevem breznu v Podutiku</p> <p style="text-align: justify;">Potem ko sem se vselil v svoje novo stanovanje v vili nasproti stadiona, me je Ma?ek poklical in rekel: <u>Poslu?aj ti, pre?itaj!</u> Pokazal mi je manj?i listek in nadaljeval: <u>Prebivalci vasi Podutik se prito?ujejo.</u> e izpred vojne sem vedel, da je blizu Brezarjevega brezna pri vasi Dolnice tekel potok. Va?ani so se prito?ili, da so imeli najprej krvavo vodo, zdaj pa naj bi jim poginile nekatere ?ivali, prav tako pa naj bi se okrog ?iril stra?en smrad. Ma?ek mi je zato naro?il, naj grem to pogledat.</p> <p style="text-align: justify;">Od?el sem skupaj s svojim spremljevalcem, z zdravnikom, majorjem Turnom in ?oferjem. Ko sem va?ane povpra?al, ?e so se res prito?ili, so mi prikimali, me napotili k vodi in mi rekli: <u>Ja, kar poglejte.</u> Voda je zares zelo smrdela, potok pa ni bil velik. Ko sem se zanimal, od ?esa smrdi, so dejali, da ne vedo, da pa so v za?etku maja po odhodu Nemcev v bli?ini sli?ali streljanje. S spremljevalci smo ?li v smer, ki so nam jo va?ani pokazali in od koder naj bi se sli?alo streljanje. Po pribli?no sto metrih smo videli gozd in nekaj ?istine. Vse naokrog je bilo polno lastovk, ki so neprestano letale gor in dol pa spet gor in dol. Bilo je vse polno mu?ic in tako mo?an smrad, da

se breznu nismo mogli približati in ugotoviti, za kaj gre.

Vrnili smo se v Slavijo, si nataknili maske na obraz in z njimi le prišli do brezna. Če vedno je zelo smrdelo. Tudi maska je strašno smrdela. Videl sem, da je nekaj minirano. Drevje je bilo obrnjeno navzdol, na njem pa so bile velike skale. Okrog je bilo vse steptano, zminirano in posuto z živim apnom. Bilo je grozno. Znova sem se vrnil v Slavijo in o vsem poročal Mačku. Razložil sem mu, da so tam grozne stvari: da so trupla in zelo močan smrad.

Po Mačkovi reakciji na moje poročilo sem razumel, da so mu te stvari že znane. Zdelo se mi je nekoliko nenavadno in sem ga vprašal: Kaj naj naredim? On pa se je zadržal name: Kaj, odpreti je treba, pogledati in pobrati! Niti pomislil nisem, da mu ugovarjal. Vrnil sem se k breznu, dobro pregledal in razmislil, kako bi to strahljivo delo lahko izvedli.

Za tehniko je v Ozni skrbel Apih. V čiki je zasedel veže podjetje, ki se je ukvarjalo s popravili in različnimi mizarskimi deli. Na razpolago je imel veliko lesa in strojev, zanj pa so delali tudi zaporniki v prisilnih delavnicah. Zato sem najprej odšel k njemu. Povedal sem mu, kakšno nalogo sem dobil od Matije, in mu razložil, da za začetek del potrebujem 15 do 20 metrov dolge smreke. Apih je zato poslal v Borovnico več svojih delavcev in ti so jih kmalu pripeljali. Maček mi je tudi naročil, naj grem v čentvid in iz taborišča vzamem nemške ujetnike, ki bodo to delo opravili. Šel sem tja in prevzel okrog 60 nemških ujetnikov, ki so bili fizično videti dovolj močni. Še to vojakov smo zastrašili okolico brezna in nato poslali nemške ujetnike na to strahljivo delo. Najprej so očiščili dostop k breznu, nato pa postavili oder. Pri Apihu sem za to delo dobil tudi ves drug potreben material: stojala, nosila iz pločevine in dvigala, s katerimi so vlekli trupla iz jame.

Nemški ujetniki najprej niso hoteli delati. Prinesli smo jim hrano, ki jo je sicer imel Knoj, jim dali gnanja, potem so začeli. Bili so pa ujetniki in jim ni preostalo drugega. V neznosnem smradu so prenašali iznakašena in razpadla trupla v nekaj sto metrov oddaljeno dolino in jih polagali ter zasipali v skopane jarke. Prav tam so trupla že danes zakopana. Delo je trajalo približno tri tedne. Brezno je bilo na ta način končno izpraznjeno. Posuli smo ga z živim apnom in ga spet zaminirali. Po končanem delu so nemški ujetniki že nekaj dni ostali pod knojevsko stražo v poslopju blizu brezna. V čentviško taborišče se niso več vrnili. Ko sem bil že na drugih dolžnostih, so jih knojevci odpeljali neznano kam.

Tako strahotnih prizorov do takrat še nisem videl. Bilo je okrog osemsto popolnoma iznakašenih trupel: razbitih in razpadlih. Po dve in dve sta bili zvezani z žico. Takrat še nisem vedel, kdo so bili pobiti. Moja naloga je bila samo to, da trupla spravim iz brezna. Na Podutiku je bila ena prvih množičnih likvidacij ljudi, ki so ostali po bolnišnicah v Ljubljani, nemških ujetnikov, naših domobrancev, veliko hrvaških domobrancev, bili so moški in ženske, veliko civilistov. Identificirali jih nismo.

Stran 222, 224, Ozna na Primorskem

Center Ozne za Primorsko je bil v Ajdovšini.

Zaradi nizke izobrazbene strukture članov in sodelavcev Ozne in slabega znanja slovenskega jezika je bilo pri organizaciji Ozne na Primorskem nemalo težav. Primanjkovalo je zlasti za obvezno delo sposobnih ljudi. V osrednji Sloveniji so bili oznovci v glavnem izkušeni in zavedni partijci, prekaljeni v vojnih razmerah. Na Primorskem oznovci niso obvladali svojega dela. Vpliv italijanizacije v obdobju fašizma je bil pri tem zelo močan. V Istri so bili oznovci, ki so govorili pol slovensko in pol italijansko. Podobno je bilo tudi v Idriji.

Stran 225, Samopreskrba Ozne na Primorskem

Potemtakem smo lahko živeli od ropanja in tihotapljenja blaga iz cone A. Ker nismo imeli denarja, smo z nabranim blagom že prekupevali.

Stran 231, 232, Tihotapljenje iz zavezniške cone

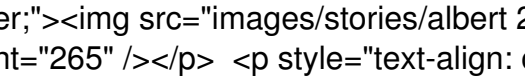
style="text-align: justify;">V Miljah pri Trstu je Ozna leta 1946 iz tovarne za izdelavo oroja izmahnila veliko denarja, ki je bil pripravljen za mese?no izpla?ilo delavcem. Odnese ga je ve?vre?
Ta akcija pa ni bila edina. Ozna je to delala mno?i?no, kajti kradlo se je, kolikor se je moglo. Za oznovska podjetja je bil potreben denar. Ma?ek je potreboval milijone. S slovenskimi podjetji je delal kot s svojo zasebno lastnino. Kar je hotel, je izbral in odpeljal.</p><p style="text-align: justify;">Ker se je oznovska mre?a v zavezni?ki coni in drugod po Italiji mo?no razrasla in je bilo za njeno vzdr?evanje potrebno veliko sredstev, se je kmalu po vojni za?ela rojevati tudi posebna oznovska gospodarska linija. Ozna je imela svoje ljudi v raznih podjetjih in po njih je prevzela nadzor gospodarstva v Sloveniji in zunaj nje. Ustanavljala je tudi svoja podjetja. Na ta na?in je bila odprta pot za najrazli?nej?e spekulacije, tihotapljenje in goljufije. Ker so nekatere oznovske zaupnike v tujini prijeli in zaprli, so se ve?krat preorganizirali. Uva?ali so alkohol, videl pa sem tudi mamila. Najprej nisem vedel, da je blago, ki je prehajalo mejo, ukradeno.</p><p style="text-align: justify;">Tisti Oznovci, ki so bili disciplinsko ali kako druga?e kaznovani in so bili iz Ozne odpu?eni, so pri?li v gospodarstvo in postali direktorji oznovskih podjetij po Italiji in drugod.
Gospodarstvo je bilo v rokah Ozne.</p><p style="text-align: justify;">Stran 252, 255, Izklju?en iz Ozne, poglavje Izklju?itev</p><p style="text-align: justify;">Borisa Kraigherja sem prvi? sre?al leta 1943 v Dolomitih. Iz internacije v Gonarsu je u?el skupini internirancev, ki je pod tabori?nimi barakami izkopala jarek in se re?ila skozenj na svobodo. e na pogled ni bil prijazen. Bil je majhne postave s poudarjeno glavo. Sogovornika nikdar ni gledal naravnost v o?i, ampak vedno od strani. Deloval je nenavadno in ni bil dostopen. V Dolomitih se je dru?il z vodilnimi; z njimi je jedel, delal in se seveda tudi skrival. Ko je bila najmanj?a nevarnost, je skupaj z njimi iskal varno zavetje po bunkerjih.</p><p style="text-align: justify;">Sistem, po katerem je Ozna prevzela popoln nadzor v dru?bi, je bil kopija bolj?evisti?nega sistema v Sovjetski zvezi. Razlika je bila samo v neizmerni razprostranjenosti Sovjetske zveze, kjer je re?im uni?eval cela ljudstva in so njegove rtve ?teli v milijone. Sistem je bil brezsr?en, brezdu?en, nemoralen in ne?love?ki. ?lovek pri tem ni pomenil ni?</p><p style="text-align: center;"></p><p style="text-align: center;">Evidentirana grobi?a - zemljevid</p><p style="text-align: justify;">Zakon je bila Ozna
Temelj Partijske organizacije v Sloveniji je bila bolj?evi?ka partija, Stalin in metode, ki so jih uporabljali v Sovjetski zvezi. Do odklonov ni moglo priti.</p><p style="text-align: justify;">Stran 257, 258, Izobra?evanje Oznovcev</p><p style="text-align: justify;">Ve?ina oznovcev je imela samo voja?ke in partijske ole iz medvojnega ?asa. Tisti, ki so bili pred vojno v olah, po vojni rednega olanja niso nadaljevali. Med temi se je npr. Mitja Ribic? pred vojno ravno dobro vpisal na pravno fakulteto, saj ni kon?al niti drugega letnika, in pri tem je ostal. Ve?ina oznovcev je imela samo nekaj razredov osnovne ole.
V prizadevanju za pridobitev formalne izobrazbe je nastala politi?na ola na Kodeljevem. To je bila v prvi vrsti ola za stare borce, ?lane Partije, ki so med vojno aktivno sodelovali v partizanih, pa niso imeli izobrazbe. Pri?li so na vodilne polo?aje ne le v vojski, temve? tudi na drugih podro?jih.</p><p style="text-align: justify;">Ma?ek je na vsak na?in hotel, da stari partizani dobijo papirje, ki dokazujejo, da so nekaj kon?ali. Samo na ta na?in bi se ljudje, ki so zasedli pomembne polo?aje, pred javnostjo pokazali, da so nekaj, da imajo izobrazbo. Glavni cilj ole je bil v tem, da partijci brez vsake izobrazbe dobijo papirje, ki dokazujejo njihovo formalno izobrazbo.</p><p style="text-align: justify;">Stran 263, Poverjenik za komunalne zadeve v Mestnem ljudskem odboru</p><p style="text-align: justify;">Po volitvah v mestni ljudski odbor leta 1948 so zamenjali veliko poverjenikov. Vanj je pri?lo veliko

udbovcev, ki so prevzeli ključne zadeve. Veliko jih je prišlo tudi v mestno upravo. Ozna jih je tja predstavljala po kazni, se opirala nanje in od njih vlekla koristi. Pri prevzemu nadzora v mestnem ljudskem odboru je bilo za Ozno pomembno zlasti stanovanjsko področje, ki so ga dobili popolnoma v svoje roke. Za poverjenika za stanovanja in urbanizem so ustoličili svojega loveka, da so lahko svojim ljudem dajali prednost pri delitvi stanovanj. To so naredili na zelo grobnatino, a stanovanja so le imeli zagotovljena. Tako kot je bila groba Ozna, se tudi poverjenika za stanovanja spominjam predvsem po njegovi grobosti.

Stran 256, Nacionalizacija

Po mojem prihodu na MOL (poletje 1947) se je začela tudi nacionalizacija zasebnih podjetij. Poverjeniki MLO smo pri zasegu zasebnih podjetij aktivno sodelovali. Nacionalizacijo smo izvajali dosledno. Nacionalizirali smo tudi manjša podjetja. Dobili smo natančen seznam. Po katerem smo morali zjutraj ob točno določeni uri zavzeti in prevzeti izbrano podjetje. S posebno komisijo smo ta podjetja takoj zaprli in spravili pod državno upravo.

Z nacionalizacijo je prišel najhujši stalinizem. Hkrati z njo so uvajali tudi kolektivizacijo. Pri tem sta bila dejavna zlasti Janez Hribar in Viktor Avbelj. Dogodki so bili grozljivi. Zasegli smo podjetja, odvzemali hiše, stanovanja in drugo. Kdor je bil označen za kapitalista, je bil takoj ob premoženje. Pri tem pa ni bilo dovolj vzeti samo tistim, ki so imeli veliko, ampak tudi tistim, ki so komaj kaj premogli. Vse, kar je bilo mogoče, smo morali nacionalizirati. Tako je bilo na vseh področjih, tudi na komunalnem.

Viktor Avbelj

Stran 266, Politični procesi

Na procesne razprave na sodišče niso prihajali navadni ljudje s ceste, ti si na sodišče niso niti upali. Mnogi, ki je sodelovala na političnih procesih, je bila mnogi partijcev in oznovcev. Ozna je dogajanje na procesih popolnoma obvladovala. Vse je bilo do podrobnosti izdelano. Ni ni bilo naključno. Izbrala je tudi mnogi partijcev in oznovcev in jih na sodišču tudi vodila. Za obtožence in posebej za obsojence je ta mnogi na političnih procesih zahtevala najhujše kazni in tudi smrt.

Stran 267, Razkožje za Tita

Za Titova letoviša je bilo treba poiskati izvirne perzijske preproge. Kolikor jih ne bi bilo mogoče dobiti brez denarja, naj bi jih poskušali kupiti. Pozneje so ugotovili, da niso bile za Tita, temveč da so Titu potrebne zato, da jih reprezentira. To niso bile navadne, temveč prave perzijske preproge. Na ta način so partijski funkcionarji od Tita navzdol nabirali dobrine in se predajali razkožju. Ko sta Partija in Ozna prevzeli oblast, so lahko delali, kar so hoteli. Iveliči so še dalje razkožneje. Pred vsemi pa je bil seveda Tito, ki je imel bogata letoviša v vseh jugoslovanskih republikah, na morju pa Galeba.

Stran 267, Odnosi z armado

Armada je bila nedotakljiva. Na nikogar se ni ozirala, nikogar ni vprašala.

Stran 270, Med Titom in Stalinom

Poudarek pri razmnoževanju komunistične literature je bil prav na širjenju vere v Stalina. Mitja Ribič, ki je bil v prvem obdobju vojne odgovoren za propagando, je tudi zato pozneje prišel iz Ljubljane. V nekem bunkerju je imel tehniko za razmnoževanje Poročevalca in Zgodovine boljše partije. Te komunistične literature je bilo največ, kajti pri vseh, ki so bili partijski kandidati, je bil njihov odnos SZ in Stalina na prvem mestu. O Titu se med vojno niti približno ni toliko slišalo. O Stalinu je vsak v vojski in tudi na terenu nekaj vedel. Povsod je bil Stalin! Tito je bil druga figura. Do sprememb v tem razmerju je prišlo mnogo pozneje, ko je Tito utrdil svojo oblast.

Stran 273, Goli otok

Ribič je zaradi svoje brezkompromisne

projugoslovanske politike postal predsednik zveznega izvršnega sveta v Beogradu. Tudi po letu 1990 je bil na raznih mednarodnih konferencah. Ob tisti, ki sem jo proti njemu sprožil sredi devetdesetih let, pa je vedno imel diplomatski potni list.

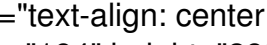
Stran 282, Posledice mojega bega

Še sem pobegnil, da rešim svojo glavo, kaj je bila pri tem kriva moja žena? Še skoraj petintrideset let sem imel, pa naj moja mati, moj brat ali žena z dvema otrokoma odgovarjajo za moja dejanja in odločitve? Zakaj so se zaradi mene spravili nanje? Tako nizkotne stvari, kot jih je izvajal Ribič? z mojo ženo, je lahko pošel le najbolj zavržen, najbolj nekulturen in najbolj nečloveški udbovec. Ribič? ni samo zaslišan, ampak predvsem mučil.

Moja žena je bila v udbovskem zaporu pod stalnim pritiskom. Vseskozi so jo zaslišali in ji grozili. Preizkusili so različne načine, da bi povedala, kam sem šel, s kom sem imel zveze in kdo je prihajal k meni. Pritiskali so nanjo, da bi se od mene razvezala. Ker se ni pustila, se je Ribič? spraval na njeno materinsko naravo. Udaril je na njeno psiho, na njeno skrb za otroka, ki ji nista bila dostopna. Strašil in vznemirjal jo je z besedami, da ji eden umira, drugi pa je na smrt bolan. To ni bilo človeško. To je bil način, da bi jo duševno povsem strli. Od matere z dvema mladoletnima otrokoma so zahtevali, da razkrinka in zavrže moža, in ji pri tem grozili z usodo otrok. To so bile udbovske metode, s katerimi so mojo ženo živno popolnoma uničili.

Stran 301, Zasliševanje

Ko so me končno nehali zasliševati, so me premestili v sodni zapor, kjer sem čakal na sojenje. Ne spomnim se, koliko časa sem ostal tam. Jetniška soba je bila velika. V njej sem bil popolnoma sam in lahko sem se sprehajal. Hrana je bila slaba. Zelo sem bil lačen. V preiskovalnem zaporu se je hrana proti koncu nekoliko izboljšala in je še kar zadošala. Iz kuhinjskih odpadkov, paprike in riža so naredili t.i. lešo. Bilo pa je tako, da človek ni mogel vsega pojesti. Ob doličih leše sem moral imeti skodelico vode, kajti po leši mi je gorelo grlo in sem ga moral gasiti z vodo. Za zapornike so bili pa? dobri tudi kuhinjski odpadki.

Albert Svetina - Erno

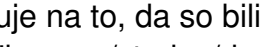
Stran 304, V zaporu (Madžarska)

Ko so ugotovili, da je obsojenec mrtev, so njegovo truplo dali na rame in ga kot prašča odnesli stran. Dva stražarja sta ga spremljala z brzostrelko v klet bolnišnice, ki je bila nasproti zapora. Kot da bi lahko mrtvec zbežal. Skoraj smešno je bilo to opazovati. Kaj so tam s trupli počeli, nisem videl, toda čez dva ali tri dni sem slišal konje z mrličkim vozom, ki so odvažali razrezana trupla, vržena v navadne zaboje. Kam so jih peljali, nismo zvedeli. To so bile prave likvidacije. Tesnobo jih je bilo doživljati v zaporu, kjer naj bi odsedel deset let.

Isti sistem je bil tudi v Sloveniji, kjer so bile usmrtnice številne. Večina je bila obsojena na sodiših brez vsake podlage in s ponarejenimi obtožnicami. Smrtnih obsodb je bilo veliko. Večina obsojencev so obesili.

Stran 348, Izjava v Mladini

Borbovska organizacija nekdanje Ozne ima še dandanašnji velik vpliv na politično dogajanje v Sloveniji. Prav tako ga ima ZZB. To je privilegirana kasta, ki čivi od tega, da se sklicuje na to, da so bili borci.

Stran 365, Sklepne misli

To je moje življenje. Šele sem, da pride v javnost, da slovenski narod tudi na podlagi mojega pričevanja spozna pravo resnico o tem, kaj se je dogajalo v Sloveniji med drugo svetovno vojno in še po njej. Ko sem iskal pravico v Sloveniji, so me zatajili. Zdaj sem svoje življenje opisal v

knjigi, ki jo posve?am vsem ?rtvam vojne in revolucije, njihovim dru?inam in sorodnikom.
Z opisom svoje ?ivljenjske poti in zlasti s pri?evanjem o dogodkih med vojno razkrinkavam zgodovino NOB. Tistega, ker je bilo pozitivno, ne obsojam. OF ne kritiziram, dokler je bila zares osvobodilna. Ampak Partija jo je hitro prerasla, posebno pri Dolomitski izjavi, ko je prevzela nadzor nad celotnim dogajanjem. V OF je odlo?alo partijsko vodstvo, koalicija OF pa je bila samo za privabljanje mno?ic.</p><p style="text-align: justify;">Vesel sem, da sem pri?el do take starosti, da sem pre?ivel fa?izem, prvo emigracijo v Sloveniji, ki ni bila lahka, in da sem pre?ivel t.i. NOB z mislijo, da slu?im svojemu narodu. Na ?alost sem moral po poznej?ih ugotovitvah in dogodkih priznati, kak?na la? je bila in s kak?no prevaro je partijsko vodstvo vodilo slovenski narod.

A takoj, ko so v svoje roke prevzeli oblast, so brezobzirno, brezdu?no uvajali svoje bolj?evike metode, ki so se jih nau?ili v Moskvi. Iz raznih stalinskih ustanov so jih prenesli v Slovenijo in jih v praksi izvajali nad svojim narodom. Vpeljali so teror, zapore in la?na ljudska sodi?a, ki niso imela nobene podlage v ljudstvu, ampak je Partija odredila, da so ljudska. Vzeli so oblast v svoje roke in vladali z nasiljem, ki je povzro?ilo ve? deset tiso? ?rtev.</p><p style="text-align: center;"></p><p style="text-align: justify;">Spoznal sem, da so me izigrali, ne samo Partija in Ozna, ampak tudi ljudje, s katerimi sem sodeloval. ?e danes so na visokih polo?ajih, ?a?eni in privilegirani. Moje vodilo je bilo druga?no. Cilj mojega prizadevanja pa je danes v tem, da slovenski narod in predvsem potomci ter sorodniki ?rtev povojnih mno?i?nih pobojev vidijo pravo sliko, kaj se je dogajalo v t.i. NOB.</p><p style="text-align: justify;">Danes pobojev no?ejo priznati, ampak iz tega i?eje izhode, da bi oprali svojo preteklost in si podalj?ali svoje lagodno ?ivljenje. So kot bur?uji. Oblast so prevzeli iz rok enega izkori?evalca in jo dali v roke ?e ve?jega terorista in ?e huj?ega izkori?evalca. Demokracije v Sloveniji ne bo, dokler bodo na oblasti ljudje, ki so izvajali partijsko linijo in postavljali partijske zakone ali pa so z njimi neposredno povezani.

Presre?en bi bil, ?e bo moja ?ivljenjska tragedija vplivala na javnost v Sloveniji, da bi za?ela druga?e razmi?ljati o zgodovini komunizma na Slovenskem.</p><p style="text-align: justify;">Albert Svetina, 2004</p><p style="text-align: center;"></p><p style="text-align: justify;">Pripis OPS
Tudi iz teh pri?evanj ?loveka, ki je bil povsem zraven grozovitih dejanj samooklicane oblasti, je povsem jasno, da leta 1945 ni v Sloveniji, niti v Jugoslaviji nastopila nikakr?na svoboda. Zato vsa praznovanja partijcev, ko se tol?ejo po prsah, kako so oni zaslu?ni za osvoboditev leta 1945 izpod Hitlerjanske tiranije, so ?ista manipulacija, saj je resnica, da so pregnanega okupatorja tukaj zgolj zamenjali in po tem nad svojim narodom zganjali 50 let trajajo?o tiranijo. ?e tega ?e ne razumete, da po letu 1945 niste za?iveli v svobodi, vas spra?ujemo:

1. Ali smo po letu 1945 imeli svobodne demokrati?ne volitve?

2. Ali smo imeli neodvisno sodstvo?

3. Ali smo imeli svobodo gibanja, govora in svobodno novinarstvo?

To so trije stebri svobode, o katerih ni bilo v Sloveniji ne sluha ne duha, smeli smo biti tihi, delati in pla?evati davke in prispevke.
O re?imu, ki smo ga imeli in je bil totalitaren, pravi Wikipedija tole:

Glavne zna?ilnosti totalitarizma:

gre za uradno doktrino, ki pokriva vsa podro?ja ?love?kega ?ivljenja;

enopartijski sistem, ki ga vodi diktator;

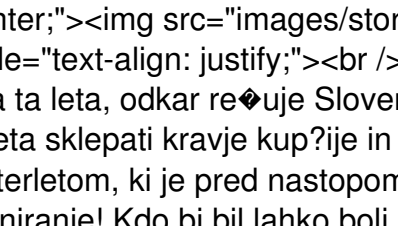
sistem policijske kontrole;

nadzor nad vsemi sredstvi propagande;

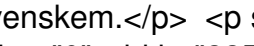
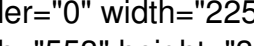
koncentracija voja?kih sil;

centralno vodenje in nadzor nad gospodarstvom.

Kaj bi se moralo zgoditi leta 1990, ko naj bi nastopila demokracija, z ljudmi, ki so kreirali in s pomo?jo svoje zlo?inske policije OZNE in kasneje UDBe oz. SDV vzdr?evali totalitarni komunisti?ni re?im? Za 50 let trajajo?o tiranijo in zlo?ine, ki so jih

zagrešili, med katerimi je tudi genocid, saj množično pobitih preko 40 tisoč ljudi je genocid, bi morali odgovarjati pred pravično pravno državo. Ni od tega se ni zgodilo zato, ker so premetenci vedeli, da bo treba nekaj spremeniti in so še precej pred letom 1990 začeli priprave za navidezne demokratične spremembe. S svojimi spretnimi manevri, manipulacijami in lažmi so izvedli prerazporeditve, s svojimi do tedaj v javnosti neizpostavljenimi kadri so oblikovali navidezno in brezzobo opozicijo in tako uzurpirali oblast. Mnogi, željni resnične svobode in demokracije, ki so se pojavili na političnem prizorišču s istim srcem, so bili odstranjeni - lustrirani, mnogi pa so nasedli premetenosti partijecev, ki so jim dovolili zasesti katerega izmed stolčkov pri oblastniškem koritu in so to razumeli kot delovanje demokracije.
No, najpomembnejše je to, da za grozodejstva in 50 let trajajočo tiranijo nad slovenskim narodom ni (še) nihče odgovarjal, še ve?, to pa je popolnoma nedopustno in je kršenje temeljnih človekovih pravic, da za zasluge za boljše življenje ter revolucijo ter kreiranje in vzdrževanje 50 let trajajočega totalitarizma izbranci še vedno uživajo privilegije, ki so jih pridobili v času komunističnega enoumja. To bi morali izgubiti še leta 1990, ko smo prešli v t.i. demokracijo, ki jo lahko brez zadržkov imenujemo demokracija. In namesto, da bi ti ljudje bili srečni, da jih ni narod dal postaviti pred sodišča, so z uzurpacijo oblasti ter prireditvijo zakonov ter pravil za svojo korist vzpostavili spekulativni kapitalizem in tukaj izvršili roparski pohod vsega dobrega, kar je narod z odrekanjem, samoprispevki, udarničkimi sobotojama, nedeljami in med prazniki ustvaril. Izropani smo za preko 100 milijard narodovega premoženja.
To so lahko storili samo tako, da so narod preko svojih sistemov ovladali in preko medijev poneumljali še naprej in ga manipulirali, na ključne pozicije v celotnem sistemu države in gospodarskih družbah v državni lasti namešili svoje kadre ali pa so ti tam ostali še od prejšnjih partijskih kadrovanj, ter delali nenehne spore in razdore naroda med levo desnimi udbopartijskimi prevaranti - njihovimi namešenci na politični sceni.
Kdo še vedno misli, da je Ivan Janča kot večni lider opozicije demokrat in domoljub, se mora resno vprašati po svojih sposobnostih zdravo razumskega razmišljanja s svojimi močmi. Jančev oče je menda plezajoč po truplih ušel iz brezna v Kočevskem Rogu, kjer naj bi skupaj z drugimi domobranci končal svojo življenjsko pot. Kako je možno potem, da je Ivan Janča, ko je zvedel za te grozote in zaradi izkušnje svojega očeta lahko ves čas sodeloval s partijo in se potegoval za vodilne funkcije v komunistični mladini, ko je tudi vodil svoje tovariše po poteh [prispevki-razlicnih-avtorjev/41-prispevki-razlicnih-avtorjev/375-zakaj-v-sloveniji-nismo-izvedli-lustracije-](https://www.1911.si/prispevki-razlicnih-avtorjev/41-prispevki-razlicnih-avtorjev/375-zakaj-v-sloveniji-nismo-izvedli-lustracije-)AVNOJ-a? Kako je mogoče, da ga je, ko so ga pomotoma zaprli, reševal iz zapora trikratni udbovec Igor Bavčar??? Udbovec antikomunista Janča, govorimo o udbovski
[prispevki-razlicnih-avtorjev/41-prispevki-razlicnih-avtorjev/167-afeta-jbtz-noe-izpod-udbovske-preproge](https://www.1911.si/prispevki-razlicnih-avtorjev/41-prispevki-razlicnih-avtorjev/167-afeta-jbtz-noe-izpod-udbovske-preproge) aferi JBZT leta 1988, ki je sprožila znane dogodke in povsem s strani udbopartijecev kontrolirano izvedbo kvazi demokratičnih sprememb.

Kako je mogoče, da je ob vedenju za vse te grozote Ivan Janča vsa ta leta, odkar rešuje Slovenijo in ruši rdeče monopole, bil pripravljen s krvniki svojega očeta sklepati kravje kupčije in gnile kompromise? Naj spomnimo, da sta z udbovcem Peterletom, ki je pred nastopom na politično sceno leta 1989 delal na Zavodu za družbeno planiranje! Kdo bi bil lahko bolj primeren "novi obraz" na političnem reševanju političnem parketu kot človek s pojavo duhovnika, prav takim glasom, mimiko in brado, kakršne stari komunisti niso nikoli nosili, kot Lojze Peterle s svojo Krčansko demokracijo, ko sta skupaj z Jančo še leta 1992 vstopila v Vlado udbovca Janeza Drnovčaka, kar je bil jasen pokazatelj,

kako mo?no so nekateri za to, da se izvr?ijo korenite dru?bene in politi?ne spremembe na Slovenskem.

"Onako kako je saradjivala sa Hrvatskom nemacka tajna sluzba je "pokrivala" i Sloveniju, prvo preko njene emigracije, a potom direktno preko nacionalnih lidera koji su planirali odvajanja od SFRJ. Glavna veza u emigraciji za BND bio je Joze Pucnik, bivsi komunista koji je 1958. zbog "udruzivanja protiv naroda" u Ljubljani osudjen na deset godina robije. I posle izlaska na slobodu dr Pucnik je nastavio svoj nacionalisticki rad, pa je i 1964. dobio jos dve godine zatvora. Rodjen je 1933. u Slovenskoj Bistrici, zavrrio je gimnaziju u Mariboru, a studije filozofije, i potom knjizevnosti u Ljubljani. Emigrirao je krajem sezdesetih u Nemacku, gde je dobio politicki azil i posao univezitetskog profesora u Linbergu. Aktivno se druzio sa Hansom Peterom Rulmanom, kog je snabdevao podacima o politickim zbivanjima i tadasnjim liderima u Sloveniji.

Kada se 1989. godine vratio u Ljubljanu profesor Pucnik se odmah angazovao kao zastupnik DEMOS-a na politickom preuredjenju i odvajanju dezele od Jugoslavije. Dr Petar Knezevic i Milovan Drecun, autori studije o spijunima koji su potresali Jugoslaviju, na osnovu podataka KOS-a JNA tvrde da je i Lojze Petrle, takodje, kao nemacki profesor, ali i nemacki zet radio za BND. On i Jozef Pucnik bili su specijalni ljubljanski emisari za tajne pregovore sa Nemcima. Kako je dobro zavrrio posao, na prvim visestranackim izborima u Sloveniji profesor Lojze Peterle je dobio nagradu od Milana Kucana, koji ga je postavio za premijera Slovenije.

Uticaj BND-a bio je jak i na novu slovenacku tajnu policiju VIS, u kojoj je bilo dosta ljudi iz bivse SDB, pa je Milan Kucan odlucio da za sefa postavi anonimnog coveka Miha Brejca. U svojim memoarima, Brejc, medjutim, objasnjava sta se sve desavalo u obavestajnim strukturama dezele.

(Iz knjige Marko Lopu?ina UBIJ BLI?NJEG SVOG)

Na vpra?anje, zakaj ni po vzgledu drugih pomladnih strank v drugih postkomunisti?nih dr?avah v Sloveniji nih?e predlagal izvedbo lustracije, si po tem, kar smo videli in do?iveli, ni te?ko odgovoriti.

V?asih so na?i predniki rekli "gliha vkup ?trih" ali pa "iste vrsti pti?i skup letijo". Mi lahko dodamo, da jim je ?lo ves ?as zelo dobro delo po znanem sloganu ?e za ?asa Rimljanov: ? Divide et impera (Deli in vladaj)! Zato spo?tovani, dragi Slovenci in ljube Slovenke, mar ni ?e ?as, da s tem kon?amo??? CESAR JE GOL in skrajni ?as je za PONOVRNO ZDRU?ITEV SLOVENSKEGA NARODA. Ste med do 20% levo desnih udbo - komunisti?nih privilegirancev? ?e ste, vam gre tole pisanje mo?no na ?ivce, verjamemo. ?e niste in morate privilegije pla?evati, ko naj spomnimo, da smo v teh 23 letih pla?ali na sto milijonov privilegijev, da so zaslu?ni za 50 let trajajo?i teror, ki se leta 1990 ni kon?al, na na? ra?un ves ?as ?iveli in ?ivijo brezskrbno privilegirano bur?ujsko ?ivljenje. Si boste to dovolili ?e naprej, tudi zdaj, ko nam zategujejo pasove in so nam izropali za preko 100 milijard premo?enja??? Kaj ?e moremo do?iveti, da se boste zganili? Ko nam bodo zanetili nasilje na ulicah in trgih in morebitno novo dr?avljansko vojno, bo prepozno!

KLI?EMO, MOLEDUJEMO, SPODBUJAMO, **STOPIMO SKUPAJ**, ZDRU?IMO SE ZA OSVOBODITEV, O?I?ENJE IN PREPOROD SLOVENIJE. VSE VE? NAS JE, STOLETNI STRAH POPU?A, ZDRU?UJEMO SE IN TOKRAT SE NE BOMO PUSTILI NIKOMUR NAPLAHTATI. NI ODRE?ITELJEV, SO PA ODLO?NI PREDLOGI, IDEJE, RE?ITVE ZA IZHOD IZ TE BLODNJE V TEMI. NE NASEDAJE VE? POVZPETNIKOM, KI KRI?IJO, DAJTE

MI VA◆ GLAS IN BOM VSE NAREDIL, DA VAM BO LEPO.

SKUPAJ, SAMO SKUPAJ ENOTNO IN V SLOGI BOMO POSTAVILI NOVE TEMELJE ZA NOVO GRADNJO NAJBOLJ MOGO?NE VILE Z IMENOM SLOVENIJA, KI BO ZRASLA SAMO TAKO, DA VSAKDO PRISPEVAL SVOJ ZIDAK IN SVOJE ZNANJE ZA SKUPNO GRADNJO IN TRUD. IMAMO NA?RT ZA GRADNJO IN ZA?RTANE KORAKE, KAKO POSTAVITI NEKAJ, ?EMUR SE BO ?UDIL VES SVET. VILO SLOVENIJO, POD KATERE STREHO BOMO VSI ◆IVELI ◆IVLJENJE.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">KDOR HO?E NAREDITI, KAR SMO VSI ?LANI TE ◆IR◆E DRU◆INE SLOVENIJE DOL◆INI IMAMO PRAVICO, BO POISKAL RE◆ITVE, KDOR NO?E BO POISKAL NE◆TETO IZGOVOROV.</p> <p style="text-align: justify;">Kaj lahko DOBRI LJUDJE storimo zdaj takoj:◆

1. ◆irimo po elektronski poti in spodbujamo, da ◆e ostali podpi◆ejo elektronsko ljudsko pobudo - peticijo, da bodo tako obve◆?eni o naslednjih korakih, ki bodo potrebni, da sprejmemo ZAKON OPS. DO PETICIJE pridete z enim klikom na fotografijo oz. ta plakat.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: justify;">2. Za sre?anje OPS naredite naslednje:

1. Na info@gibanje-ops.com sporo?ite, kdaj bi imeli sre?anje, na katerega boste povabili najmanj 10 ljudi, ki jim ni ve? vseeno. Mo◆no je katerikoli dan od 18.00 ure naprej.

2. Dogovorite se za prostor (Hotel, KS, gostilna, lokal - imeli bodo korist, ker vsak spi je kak◆no kavo, ?aj, sok). Dolo?ite datum in uro sre?anja.

3. Natisnete eno vabilo, vpi◆ete manjkajo?e podatke, skenirate ali fotokopirate izpolnjeno vabilo in greste na kavo s prijatelji, sodelavci, prijatelji, znanci. Lahko jim po◆ljete po navadni in e-po◆ti ter prosite potrditev. Ni vrag, da jih ne bo zanimalo, kaj jim imamo sporo?iti.

4. Ne omenjate oseb, ker niti ne vemo, katera ekipa bo pri◆la k vam na predstavitev. Za?enja se dogajati in si bomo delo razdelili. Naslednji? boste v svojem kraju ◆e sami izvedli predstavitev. Pa? kdor bo dojel in mu bomo pomagali z OPS predstavitvijo, ki jo lahko dobite. Niso pomembne osebe, pomembna je ideja, ki bo z ◆arom predstavljena.

</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">To fotografijo (vabilo)◆ kopirate v word dokument in ga natisnete, izpolnite podatke in ga fotokopirate, lahko seveda tudi ?rno belo, da bo ceneje.</p> <p style="text-align: justify;">5. Imate pa tudi t.i. vizitke, ki jih natisnete in razre◆ete, da jih lahko delite v slu◆bi, na cesti, v ◆oli, na tr◆nici in kjerkoli se pojavite.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p style="text-align: center;">(Tudi to fotografijo - vizitko prenesite v WORDOV dokument, lahko dvakrat, natisnete, razre◆ete, da boste lahko dali soljudem)</p> <p style="text-align: justify;">
GREMO SE O.F., ampak tokrat PREVARE NE BO. NE BO POVZPETNI◆TVA IN NE BO NI?ESAR, KAR BI OMADE◆EVALO TA PLEMENITI BOJ ZA OSVOBODITEV, O?I◆?ENJE IN PREPOROD SLOVENIJE!

6. Ne pozabite tole posredovati na "milijon" naslovov, da NAJPREJ DOKON?NO PREBUDIMO TA TRPE? NAROD, POTEM PA NAREDIMO VSE, DA SE ZNOVA ZDRU◆IMO.

7. Seveda pa imate nalogo vsak dan enkrat deliti objavo iz tega spletnega mesta, ko bo na neko temo narejen

prispevek in bo dodana povezava na peticijo ZA Zakon OPS.

KDOR HO?E, BO POISKAL KREATIVNE RE?ITVE, KDOR NO?E, BO POISKAL NA STOTINE NEUMNIH IN LA?NIVIH IZGOVOROV!

Ne pozabite, vsi smo ?lani te iste ?ir?e dru?ine Slovenije, ki je vsak dan bolj ogro?ena, nekateri ?lani so ?e preminili in mnogi so do grla v ?ivem blatu. Z vozom vred. Zato ni po?teno, da eni vle?emo ta voz iz blata, kot res najbolj vle?ni konji, drugi pa gledate od strani prekri?anih rok. Naredite, kar je treba in kar lahko.

Brez izgovorov in takoj, lepo prosimo!

Ekipa OPS</p> <h2 style="text-align: center;">DELUJMO, SODELUJMO IN UKREPAJMO ZA OSVOBODITEV, O?I?ENJE IN PREPOROD SLOVENIJE!</h2> <p>Vir fotografij: svetovni splet</p>